

God sommer!

MENIGHETSBLAD

for Budal, Singsås, Soknedal og Støren

JUNI 2021 NR 2 70. ÅRGANG

Utdeling av 4- og 6-årsbok

Velkommen til hverdagsmesse og utdeling
av bøker!

Invitasjoner kommer i posten

Støren kirke tirsdag 14. september kl.17:30

Singsås kirke torsdag 16. september
kl.17:30

Soknedal kirke torsdag 23. september
kl.17:30

Budal kirke torsdag 30. september kl.17:30

Konfirmant 2022

Det er på tide å tenke på neste års kull av flotte konfirmanter! Er du 14 år og ønsker å finne ut mere av den kristne tro, lære mer om hvem Gud og Jesus er og kanskje finner du ut hvem du er selv? Uansett om du tror litt, tror mye eller lurere på om du tror, så er du velkommen som konfirmant hos oss! Vi gleder oss til å bli kjent med akkurat deg! I løpet av mai/juni vil vi sende ut en informasjonsfolder om konfirmasjon i Midtre Gauldal til alle som står som medlemmer i den norske kirke. Om du ikke er døpt, men ønsker å konfirmere deg, så ikke vær redd for at ta kontakt med oss på kirkekontoret.

Påmelding til konfirmant 2022 skjer på hjemmesiden til storen.kirken.no. Påmeldingslinken åpner den 15. juni og stenger 1. september.

KONF
IRM
AN
20 ✱ 22

Presentasjonsgudstjenester i september

Søndag 5. september

Støren: Støren kirke kl. 11:00. Konfirmanter møter opp kl. 10:00 for en liten samling i forkant
Budal: Storbekkøya Museumssæter kl. 16:00. Konfirmanter møter opp kl. 14:30 for en samling i forkant

Søndag 12 september:

Soknedal: Soknedal kirke kl. 11:00. Konfirmanter møter opp kl. 10:00 for en liten samling i forkant
Singsås: Singsås gamle kirkegård kl. 16:00. Konfirmanter møter opp kl. 14:30 for en samling i forkant.

Pilegrimsvandring fra Singsås til Trondheim

Året med konfirmanter 2021 ble ikke helt som vi hadde planlagt, koronaen kom og tok grep som gjorde at vi ikke har fått truffet konfirmanter så mye som vi ønsket, rett som det er må vi avlyse undervisningen, avlyse leir og flytte konfirmasjonen til oktober. Vi synes det var leit å gjøre det sånn, men vi er sikre på at det er riktig avgjørelse.

Det er en av grunnene til at vi ønsker å ta med konfirmanter på en litt lengre tur, over flere dager. Det skjer noe med oss når vi vandrer sammen et stykke.

Vi startet innledet konfirmasjonstiden med en liten pilegrimsvandring, på denne turen snakket vi om å være sammen, om å få gå et stykke sammen på veien mot konfirmasjon, om respekt for oss selv og andre, respekt for naturen rundt oss.

Tanken bak denne vandringen med konfirmanter er at vi har lyst til å ta de med på en lengre vandring. Vandringen er frivillig for konfirmanter, og allerede har flere sagt de vil bli med. Det gleder vi oss over og har plass til flere i følget.

På en lengre vandring faller en gjerne inn i samme tempo, en finner en ro. Det å vite at vi skal vandre sammen i 4 dager,

dele motbakker, kvil, måltid og samtaler gjør noe med oss. Vi oppdager hverandre på nytt, blir kjent på en helt annen måte. Alt det som skjer på en slik tur tar vi med oss videre i livene våre. Vi bærer opplevelsene med oss og vi kan lære noe av det.

Å erfare at vi ikke er alene, vi har noen som er sammen med oss, noe som er større enn oss selv. Det å nå målet, komme frem, kanskje vil vi undervis kjenne på motløshet når bakkene blir for lange eller vandringen blir for lang, eller gnagsårene for vonde, om vi da klarer å motivere hverandre til å holde ut, det er da vi blir kjent med hverandre og oss selv. Å være pilegrim handler om å bli kjent med seg selv.

Konfirmanter 2020 i Singsås tar en rast med boller og saft. Foran fra venstre: Edel Hinsværk, Anita Forsetlund, Alexandra Dahl Løvrødshaug, Viktoria Aas og Emilie Aunmo, Bakre rekke fra venstre: Hans Andreas Ranøien Engen og William Van der Meulen.

Gud er alltid større

Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet. Dere hørte at jeg sa: Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen. Hvis dere elsket meg, var dere glade for at jeg går til Far, for Far er større enn jeg. (Johannesevangeliet 14, 27-28).

Pinsen er en hendelse som knytter seg til de tre personene i guddommen, Fader, Sønn og Hellig Ånd. Nå har Sønnen satt seg ved Faderens side, og sammen sender de Ånden til menneskene. I dette nummeret av menighetsbladet får vi høre om en pilegrimsvandring, og om diakoni. I vår hverdag kan vi oppleve oss omsluttet av en som er større enn oss selv. Gud er alltid større, sa de gamle kirkefedrene. Problemet er at vi forsøker å putte Gud inn i våre egne tanker. Da blir det fort skuffelse. Likevel er det mulig å bli positivt overrasket. En kvinne kom til Norge. Hun var muslim. Hun har begynt å gå i en kristen menighet, men hun forsto ikke hva som mentes med nåde. En morgen dusjet hun og kjente det det varme vannet mot kroppen. Da opplevde hun at Gud minnet henne om at slik var Hans nåde. Vi kan bare ta imot.

Leif Gunnar Engedal var min lærer i åndelig veiledning. Denne andakten er bygget på en artikkel han har skrevet (Tidsskrift for Praktisk Teologi, 2015/1). Han sa: «Den som søker mot den høyeste Gud må øve seg i å se nedover». Tro om ikke det er derfor John Bjørnli og Kari Dagrun Digre inviterer konfirmantene med på en pilegrimsvandring? Mens vi går kan vi oppleve å være i kontakt med noe som er større, skriver de. Konfirmantene lærer om «det sakramentale». Det er dåpen til Faderens og Sønnens og den Hellige Ånds navn. Der fødes det nye livet i vann. Det nye livet får sin næring av brød og vin.

Anne T. Flatmo skriver en artikkel om diakoni. Vi trenger hverandre i et fellesskap. Vi mennesker er sårbare. Alle trenger å bli sett og hørt. Kjærlighet og rettferdighet hører sammen. Fellesskapet er gudstjenesten, bønnen, samtalen og den praktiske omsorgen og misjonen som åpner fel-

lesskapet og invitere andre inn. Våre troserfaringer utfordres og får næring når ordet forkynnes, og livserfaringer deles. Dette er noe som vi blir utfordret på under en pilegrimsvandring. I den diakonale tjenesten er Gud skjult i det høye. Men i «det lave» er han å finne: -i en plaget og presset natur, hos utstøtte og fattige, der er Jesus Kristus. Vi mennesker kan oppleve Gud på ulike måter. Derfor trenger vi å snakke sammen, og å lære av hverandre mens vi går. Vi opplever Gud gjennom vår menneskelighet. Derfor er det noe som kan bli forstyrret og forvrengt.

Den Hellige Ånd er en person vi kan bli kjent med. Ånden vil lede oss gjennom flere steg. Leif Gunnar Engedal beskrev dette som et mosaikkbilde med 6 brikker:

Den første brikken er et bilde av et fellesskap med en Gud som bøyer seg mot jorden og viser sitt ansikt i Jesus. Jesus lærte oss å tilgi hverandre, slik han har tilgitt oss. I gudstjenesten blir vi ønsket velkommen med Guds nåde. I tillit til Guds nåde får vi be om tilgivelse. Det er mange vitnesbyrd som forteller om at det kan føre til frihet og glede.

Den andre brikken er bildet av menighetens fellesskap med sakramentene. I gudstjenesten kommer vi fra vår hverdag inn i kirken. I noen kirker var døpefonten plassert ved inngangen. Den udøpte kunne da renses ved sin dåp. I våre kirker er alteret ofte plassert opp et trappetrinn. Vi er på vandring mot det hellige. Så blir vi sendt ut i verden igjen. Da kan mennesker møte Gud gjennom oss.

Den tredje brikken er bildet av tjenesten, eller diakoni: Jesus så den enkelte og spurte hva han

kunne gjøre for dem. Diakoni er kristen tro i ord og handling der både veien og målet er nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern av skaperverket og kamp for rettferdighet. Det er mye arbeid som kan gjøres for sårede mennesker over en kaffekopp, eller langs en turvei. Vi må tørre å se i øynene hva som har skjedd og hva vi kan gjøre med dette.

Den fjerde brikken er bildet av en Bibel. Konfirmantene lærer Ordets skole. Det er en lyttende lesing av Guds ord gjennom øvelse av stillhet og bønn. Troens forvandlende kraft kommer til oss gjennom Jesu ord, de ordene som vi har mottatt i Bibelen. En konfirmant fikk gå en bønnevandring under en leir. Han virket litt tøff av utseende. Etter bønnevandringen kom han til meg. Han spurte om han kunne få gå den en gang til. Han hadde tydeligvis opplevd noe godt. Jeg vet ikke om det var under lystenning, eller når en leder ba for ham. Etterpå gikk han til vennene sine. De lurte på hvorfor han hadde blitt borte så lenge. Han hadde nok opplevde noe han ikke ville dele da.

Den femte brikken handler om oppøvelse av dømmekraft, evnen til å gjennomskue overfladiskhet og avsløre urett og maktmisbruk. Den enkleste vurderingen er: Fører dette meg nærmere Gud, eller ikke? Er det i samsvar med det som står i Bibelen? Noen ganger må vi si sannheten i kjærlighet. Det betyr at vi må sette grenser for oss selv, og for andre. Vi kan ikke overta andres problemer. Når vi skal være pasasjerer i et fly får vi beskjed om å ta på oss masken før vi hjelper andre. Det gjelder overalt. Bibelen lærer oss å bære hverandres byrder. En lærer viste en tegning av en som hadde gått igjennom isen. Først gikk en ut på isen for å hjelpe. Også han gikk igjennom isen. Så var den en som festet et tau til et tre og brukte et hjelpemiddel for å trekke inn han som hadde gått gjennom isen. Vi kan i et fellesskap øve oss opp til å bli trygge på hvem vi er i Jesus Kristus.

Den siste brikken peker mot en grunnleggende øvelse: øve takknemligheten for livet og lydhørheten mot alt som lever – å våge å stå stille og øve seg i å se det som er. På en pilgrimsvandring kan det være lagt inn en post med kjeks og kakao. De som er underveis får oppleve godhet. Men en gang ble konfirmantene delt i to grupper. Den ene gruppen fikk bind for øynene. Den «blinde» skulle kjenne trygghet i det å bli ledet. Plutselig smalt det. Inngangsdøren til kirken var dobbel. Den «seende» gikk gjennom den åpne døren. Kameraten hans, med bind for øynene, møtte den døren som var lukket. Vi kan gjøre feil, og vi er hverandres sårede hjelpere. Det handler om ikke å ta alt for gitt, men å øve seg i å motta alt som er gitt – som gave fra Gud. Slik er en jordfestet spiritualitet underveis, uferdig og i bevegelse, altså en spiritualitet for pilgrimer, for folk som tilhører veien.

Underveis på vår vandring kan vi kan kjenne en fred som bærer, midt inn i vår uro. Jeg håper at vi kan hjelpe hverandre til å smake på det som Gud vil gi oss.
God vandring!

*Med vennlig hilsen
Ole Dahle
sokneprest*

DIAKONI

Tekst og foto:

Anne Talsnes Flatmo, diakon i Byåsen

Historisk sett kom diakonien til Norge i siste halvdel av 1800-tallet med den hensikt å ta vare på syke, fattige og mennesker som var i nød. Det ble opprettet blant annet sykehus, fattighus og barneasyl. Det var stor fattigdom og harde kår under den industrielle revolusjonen som kom til Norge på den tiden. Den gang fantes det ikke offentlige organisasjoner som tok seg av de svake i samfunnet. Etter hvert overtok det offentlige flere av disse oppgavene og de diakonale institusjonene fikk en annen rolle enn de hadde hatt før. Den diakonale tenkningen vi hadde i starten var preget av en pietistisk tenkning, hvor det diakonale ble utført etter å ha fått et kall til å vise barmhjertighet og nestekjærlighet. Altså en kristologisk begrunnelse for diakonien. Dette endret seg etter hvert og vi fikk en mer skapelsesorientert retning, hvor man mente at den diakonien vi fant i kirken, kunne alle mennesker som hadde "den gode" vilje utføre. Det å være diakonal er et oppdrag fra Gud og er knyttet til Jesus og hans gjerninger. Lignelsen om Den barmhjertige samaritan (Luk. 10, 25-37) og Dommen (Matt. 25, 31-46) er de tekstene i Det Nye Testamentet som fremheves som diakonale handlinger. Plan for di-

akoni knytter også diakoni og omsorg opp mot evangeliene om Jesus og hans gjerninger.

Plan for diakoni for den Norske kirke definerer diakoni slik;

"Diakoni er kirkens omsorgstjeneste. Den er evangeliet i handling og uttrykkes gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet".

Diakoni i hverdagen

I min jobb som diakon møter jeg stadig nye utfordringer i hverdagen. I siste året som har gått med en pågående pandemi, merkes det at vi har hatt et år med kriser og opplevelser som kjennes på kroppen. De sosiale utfordringene har blitt forsterket under pandemien.

Jeg møter mennesker som opplever stor ensomhet, tilbakefall i rus, barn som føler seg isolert, økt vold i hjemmene og mange som har blitt permittert eller mistet jobben, slik at den økonomiske situasjonen har blitt vanskeligere. På grunn av smittevern-restriksjoner har vi i kirka vært nødt til å tenke kreativt for å kunne gjøre jobben vår. Telefonen har vært flittig i bruk, til tider rødglødende. Takket være stor innsats fra frivillige, har menigheten kunnet gjennomføre en del diakonale oppgaver. Vi har hatt arrangement ute, blant annet bålpannetreff med andakt, noe som har blitt en stor suksess. Folk har hatt behov for å møte andre for å slå av en prat, enten det er eldre eller noen som stikker innom i lunsjen. Trosopp-læringstiltak har blitt flyttet utendørs. Vi har stått utenfor butikksenter og delt ut blomster. Håpstre og håpsvegg har blitt satt opp, slik at folk kunne henge opp en bønn eller en blomst når de passerte kirka. Noen har det vanskelig økonomisk og tar kontakt for å få hjelp til mat gjennom matutdeling.

Framover blir det en viktig diakonal oppgave for kirka og menighetene, å bidra sammen med andre samfunnsaktører, til å hjelpe mennesker som er ekstra sårbare og sliter under og etter pandemien.

Bålpannetreff i Byåsen kirke.

Jens Fløttum til minne

Jens Fløttum, som var organist i Singsås i en årrekke, døde 14. mars 2021, på Midtre Gauldal sykehjem på Støren. Han ble 91 ½ år gammel.

Jens gjorde tjeneste som organist i Singsås kirke fra 1979 til han sluttet 31 august 1997. Samtidig som han arbeidet som organist, drev Jens garden sin i Forbygda. Jens hadde også et engasjement som organist i 2008. Selv hadde jeg også gleden av å oppleve at han flere år seinere stilte opp og spilte ved en gudstjeneste på grunn av at organisten, som skulle ha spilt, var blitt syk. Det gjorde Jens uten å kunne forberede seg, og det gjorde han på en utmerket måte. Menighetene og staben er takknemlig for den trofaste og gode tjenesten som han gjorde. Han tok initiativ og ofte ble det sanglige og musikalske innslag, som jeg først fikk vite om dagen som gudstjenesten skjedde. Dette var hyggelige overraskelser.

Jens viste tidlig interesse for musikk. Han var ikke så gammel da han fikk orgelet trillet fra stua til kjøkkenet der det var oppvarmet, slik at han fikk spille.

Vi må også nevne den betydning han hadde for sang- og musikklivet i Singsås. Han ivret for bygda på flere hold. Det dreide seg blant annet om bedehuset, grendakvelder, 17. mai- og juletreffester. Og ofte sa folk: «Spell da, du Jens!» Og Jens spilte.

Jens startet Singsås misjonskor først på 1960-tallet, og han var også initiativtaker til at julekonsertene kom i gang i Singsås fra og med 1961. Og Vi synger og spiller julen inn ble som kjent en kjærkommen og årlig tradisjon. Misjonskoret sang i en årrekke fast på diverse høytidsdager i Singsås kirke. Jens fikk Midtre Gauldals kulturpris i 1998.

Vi takker for alt som Jens var og lyser fred over hans minne.

Hans-Ole Sveia

Jens var leder for orgelkomiteen da Singsås kirke fikk nytt orgel i 1971. Foto: i familiens eie.

KONFIRMANTENES DAGSLEIR

Nå i vinter hadde en dagsleir i hvert sokn. En dagsleir er en komprimert konfirmantleir, der vi har litt undervisning og mye sosial aktivitet.

Dagen startet med velkomst og en bibelquiz med premiering, med stort engasjement iblant konfirmantene, deretter lunsj før det ble litt undervisning. Hans-Ole var med oss, og vi snakket litt om etikk, lover og regler. Er lover/regler bare for å plage oss, eller er det en grunn at de er der. Og så fikk de lagt sine egne ti bud, og hvordan ville de sett ut? Mange god og fine bud, men en del som også omhandlet snøskuter og diverse andre kjøretøy.

Så samlet vi oss rundt bålpanna for en matpause, med pølser på menyen, før det ble diverse aktiviteter som lagski-konkurranse, klinkekule stafett og aking. Så ble det servert pizza på gjengen, før vi satt på en film, «Risen», en påskefilm, om etterspillet omkring Jesu korsfestelse og oppstandelse. En fin film, som passet fint inn, da det nærmet seg påske. Vi avsluttet kvelden med bønnvandring, der de kunne skrive bønner til Gud og hva de var takknemlige for, de kunne også gå til forbønn, tenne et lys for noen/noe og ta med seg en bønneblomst (papirblomst med et bibelvers inni). Vi vil takke alle konfirmanter for en fin dag.

Kari og John, (Tekst og foto)

SINGSÅS

Deilig med pølse og kakao i solveggen.

Alle konfirmantene fra Singsås.
 F.v.: Hans Andreas Ranøien
 Engen, Bente Bjørnsdatter
 Morseth, William Van der
 Meulen, Edel Hinsværk, Anita
 Forsetlund, Alexandra Dahl
 Løvrødshaug, Emilie Aunmo,
 Thea Græsli (Soknedal).
 Ikke til stede: Viktoria Aas

BUDAL

Alle konfirmantene fra Budal. F.v.: Grete Marie Hind-
 bjørg, Siri Storli, Ine Enlid, Teodor Svardal, Arnt Olav
 Særløkken, Endre Bakken.

Budalsk skistol.

Samarbeidsløype i Soknedal.

Alle konfirmantene fra Soknedal: 1.rad fra venstre: Frida Rise, Sanna Rise, Adrian Løkken, Gaute Fløttum, Joa Aquino Bjerkenås. 2.rad fra venstre: Amalie Aune, Simen Vagnild, Sondre Roen Kjøtrød, Knut Inge Børseth Kjerstad, Even Sveum Elshaug, Ole Ivar Myren, Jonas Andre Bjerke, Bjørn Tore Wagnild, Håvard Faanes.

STØREN

Lagski-konkurranse

Alle konfirmantene fra Støren. 1. rad venstre: Berit Solem Reitan, Natali Stenbro, Åste Enlid, Ingrid Børset. 2. rad venstre: Simen Rogstad Stenbro, Noah Tangstad, Lukas Rønningsgrind, Emil Rønningsgrind, Kim Andre Stenvoll, Katrine Berg, Sandra Thue Gunnes, Emilie Ludvigsen, Erica Madelen Hovstad, Marthe Acobo Kant. Ikke til stede: Elias Winger Wolden.

FRA MENIGHETSBLADET NR 1. 1952

Sentrum

Hva er sentrum i ei bygd? Som regel er det der kirkehuset står, og kirkehuset er det sted som er det samlede punkt i ei bygd. I farne tider var det ikke bare gudstjenestene som samlet bygdens folk, men stortings- og kommunevalg var også der, og det var virkelig andakt når sedlene læs i urna. Det var stille. Dette er slutt, men fremdeles kaller kirkespiret og klokkeklangen på bygdens folk. Det er sentrumet i menneskelivet det kaller på. Ditt og mitt hjerteliv. Der vil Gud så livets ord i våre hjerter. Dit kommer foreldre med barna, og navnene blir skrevet opp i livets bok i Himmelen, dit kommer far og mor med barnet til konfirmasjon, for at konfirmanten kan få Guds velsignelse med på livets ferd. Dit kommer brudgom og brud for å stadfestepakten for livet, og til slutt «redes en seng» utenfor kirkehuset til hvile fra alt arbeid.

Hvorledes er vårt hjerte stemt overfor dette?

Mange synes vel at dette må en ha, men bryr seg lite om det som foregår der. Hjertelivet lengter ikke dit for å få noe.

Hvor stort er det ikke at Gud har gitt oss sitt ord og sakramenter, og der i kirken får vi samles i fred og ro under Guds velsignede hender. Bare kirkehusets utsmykning og orgelbrus taler til vårt hjerte. Men mest i ordet, salmesangen og liturgien taler Gud til oss.

La oss sette dette høyt og komme for at Gud kan få tale til oss. Vårt ønske er at der må Kristus bli så stor for oss, at våre hjerter bugner under åndens tyngde. Da blir sentrumet i oss Gud hengivet, og det praktiske liv og hjertelivet blir enig om å gå sammen på livets vei, som ikke ender i ei grav, men på den nye jord.

B.T.

Foto: Midtre Gauldal kommune 2017

MIN TRO

Når jeg ble utfordret til å skrive om min tro må jeg starte med barndommen. Da leste vi Fadervår hver kveld når vi la oss. Mamma eller pappa leste først, og vi etter, setning for setning. Noen ganger ble det berre "Takk for en god dag, i Jesu navn, Amen." Men det og sier mye.

Av Sverre Magne Sunnset

Ellers gikk vi på søndagsskole annenhver søndag som min morfar holdt. Kanskje mest for å samle flest mulig fisker i garnet, men Gudstroa starta her og den har jeg hatt med meg hele livet. På skolen måtte vi lære salmevers og bibelsted ute-nat. Og jeg kunne alltid ramse opp leksa vi fikk. Var egentlig livende redd for å ikke kunne leksa mi. På konfirmasjonen sa presten, Olav Lauvås, til meg at jeg burde studere til prest. Sånn ble det nå ikke. Jeg får nøye meg som frivillig klokke av og til. I stedet ble det tømmerutdanning, og i tillegg til mye husbygging har jeg drevet småbruket hjemme med en del sauer. Nå har dat-tera vår tatt over sauene, og i disse dager har jeg fått et vikariat som jordmor.

I ledige stunder leser jeg ofte i en gammel bibel fra 1853 som har tilhørt min tippoldefar. Han var skolelærer. Den er i gotisk skrift og det er veldig artig å lese. Det tar bare litt lenger tid.

Har i 6-7 år drevet vinterbading. De siste 2 åra har jeg bada ute i sjøen nesten hver uke. I vinter har det og vært ypperlige forhold for snøbading. Jeg har veldig tro på at det er sunt, og bra for helsa.

I ungdommen var jeg kjæreste med kona mi, men så var vi borte fra hverandre ca 10 år. I disse åra tenkte jeg ofte på Mona og hadde trua god, og plutselig en dag stod ho der att. Vi gifta oss ganske fort, så jeg er velsigna med en fantastisk kone og 3 flotte barn og nå 2 barnebarn. Jeg er eldst av 7 søsken, mens Mona er enebarn. Ho ville i hvert fall ha minst 5 unger, men jeg fikk nå pruta det ned til 3.

Det største samfunnsproblemet i dag er etter mitt skjønn egoismen blant folk. Vi må bli mer fornøyd og takknemlig for det vi har, slutte å stille

så store krav. Kanskje pandemien i dag er bra for at vi skal begynne å tenke litt. Som den intro-verte personen jeg er synes jeg det har vært godt at samfunnet har roet seg ned litt. Det må ikke på død og liv skje noe hele tida. Stillheten og roen er noe vi burde lære oss å ta mer vare på.

Jeg kjenner meg veldig godt igjen i mye av det som Hans Børli skriver om. Naturen, skogen og små hverdagslige ting. Så jeg vil avslutte med diktet BARNETRO:

*Da jeg var en liten guttlav heime på
torpet i skogen,
fulgte jeg ofte mor til fjøset om kvelden
for å hjelpe henne med å bære
mjølkebøttene i hus.
Slik i sopptida utpå ettersommeren
kunne krøttera ofte bli seine.
I logne godværskvelder satt vi der
utafor den værslette fjøsveggen
og nilydde inn i stillheten
etter bjelleklang og kuraut.
Det stod ei diger osp oppe i berget
ovafor sammarsfjøset.
Og hver gang et vindpust snaget
gjennom skogen,
raslet det varsomt i lauvet på ospa oppi berget.
Da innbilte jeg meg at det var
vingeslag jeg hørte:
englene flyttet på seg og
slo seg inn på nattekysten
oppe i høghimmelen et sted.*

TENNBRIKETTER SOM STØTTE TIL MISJONEN

Det norske misjonsselskap (NMS) har ved sine gjenbruksbutikker i mange år solgt lys til inntekt for sin misjonsvirksomhet. Knausen lysstøperi, som eies og drives av NMS, drev i mange år sin virksomhet på Mjuklia, men har nå flyttet til Melhus.

Ideen om tennbriketter

Til lysproduksjonen blir lys-stumper samlet inn fra praktisk talt hele landet. Før støpning må stumpene sorteres med hensyn til farge og eg-nethet for smelting og støpning av nye lys. En god del må sorteres ut.

Rolf Stranden

En av de ivrigste i dette frivillige arbeidet er Rolf Stranden. Han begynte å fundere på hvor-dan de utrangerte lysstumpene kunne ut-nyttas. Han fikk en ide: Enn om de kunne utnyttas til produksjon av tennbriketter. Som en handlingens mann ordnet han seg med en egenprodusert maskin i garasjen heime, det han laget brikker av porøsplater. Tok så disse med til Knausen, og fikk de til å smelte ut-sortert lysstumper. Brikkene vart så dyppet i massen. Og med det var en ny type

*Hans Malum ved selvbygd sag.
Foto: Kristian Digre.*

Stor produksjon. Foto: Kristian Digre.

tennbriketter oppfunnet. Fordelen med disse er at de ikke er tilsatt parafin, og derfor rent-brennende. Rolf fortsatte med produksjonen i garasjen sin i flere år. Dette begynte mens Knausen hadde sin virksomhet på Berkåk.

Hans Malum

Salget av brikettene gikk etter hvert så godt at det vart behov for å utvide kapasiteten. Hans Malum (en "Reodor Felgen"-type) ble kontak-tet om han kunne lage noe som ga økt kapa-sitet. Hans var ikke tungbedd.

Det gikk ikke lenge før maskinen, en type sag, var laget. Hans kan fortelle at han innværende år har produsert 501 000 briketter som er over-levert til Knausen på Melhus. Hans "humset" litt da jeg antydte at dette måtte ta mye tid. Han opplyste da at maskinen lager 50 000 briketter i timen.

Hans bruker også porøse plater til produksjo-

Kjell Magne Digre og Hans Malum. Foto: Kristian Digre.

nen. Disse kappes opp til mindre plater, 30x45 cm. De kjøres gjennom saga og blir til briketter. Platene skyves inn på saga som splitter opp strimler så bred som brikettene skal være. Så skyves strimlene fra siden og strimlene kuttet til rett lengde. Brikettene fyker ut og ned i en sekk på siden av saga. Det blir 195 briketter for hver plate på 30 x 45 cm. Operasjonen tar bare noen sekunder. Brikettene blir så overlev-ert til Knausen som foretar dypping i lysmasse, pakker de og sender de ut til bruksbutikkene.

Sluttord

Salget av tennbriketter skjer over hele landet.

Det bør nevnes at Digre transport, v/ Øystein Digre, besørger gratis transport til brikettene er hos Knausen.

På facebook-sida til NMS Region Trøndelag er det lagt ut en video som viser hvordan brikkene lages.

Kjell Bjarne Rønningsgrind

HISTORISK VANDRING OG OLSOKGUDSTJENESTE

29. juli markeres Olsok, også kalt Olavsvaka, som er minnedagen for Olav den helliges dødsdag på Stiklestad i 1030.

I Soknedal marker vi Olsokgudstjeneste søndag 25. juli på Soknedal gamle kirkegård. Gudstjenesten starter kl. 17.00. I forkant av gudstjenesten vil vi sammen med Soknedal historielag få til en historisk vandring til gammelkirkegården. Tid og sted for vandringen annonseres i aviser, Soknedal kirkes facebook-side og kirkekontorets hjemmeside. Vi håper at alle benytter sjansen til å komme til Soknedal denne dagen.

Soknedal menighetsråd

FREMTIDEN

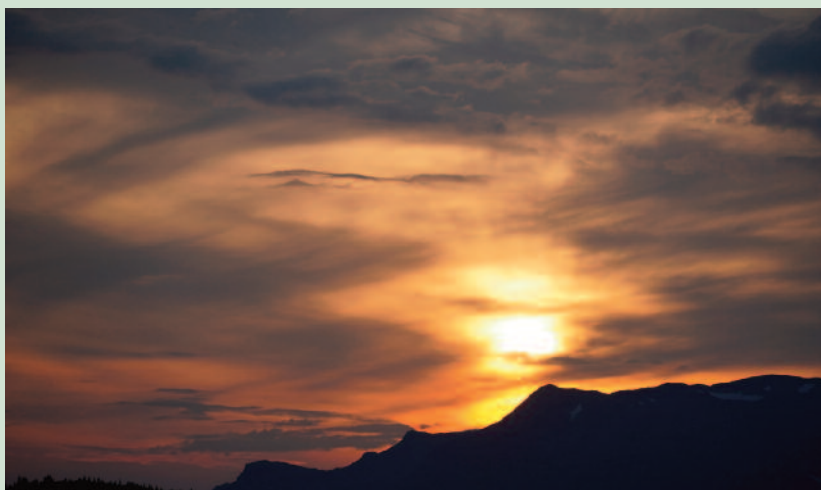
Tekst og foto: Hans-Ole Sveia

*Fremtiden er som et påbegynt dikt.
Dagen i dag kaster sine skygger
over morgendagen.
Uvissheten er som en vind
som blåser over et menneskesinn.*

*Hvordan diktet ender
vet vi ikke sikkert,
men et liv er en bønn
og et håp kan være et seil.*

*Folk før oss skrev
om at de rettet blikket mot fjellene
når de spurte om
hvor deres hjelp skulle komme fra.
Og blikket ble rettet mot Herren,
himmelens og jordens skaper.*

*Også mennesker før oss
stod midt mellom savn og lengsel.
De skrev om
at Herren skulle bevare dem
fra nå og til evig tid.
Var det det som kaltes for tro?*

MITT HJERTE ALLTID VANKER

En av de salmene som vi i Damekoret Uredd liker aller best, er «Mitt hjerte alltid vanker». Den er som kjent en julesalme, men tåler å bli tatt frem også i noen andre anledninger.

Den er en av de aller første sangene som vi begynte med, da vi startet koret for 10 år siden, og den er av de sangene vi aldri blir lei av, så den blir stadig tatt frem i vårt julerepertoar.

Vi synger den litt annerledes enn (slik) de fleste er vant til å høre den. Melodien er etter en folketone fra Todalen, og arrangementet er Henning Sommerros verk. Den er god å synge, og den passer koret vårt godt. Spesielt i kirka kommer den virkelig til sin rett. Det er ikke rent sjeldent vi står med frysninger på ryggen selv, og følelse av

høytid når vi fremfører denne.

Salmen har en spennende kontrast mellom mørke og lys. Den beskriver veldig godt den tiden vi alle nå har vært igjennom, og fortsatt er i. Den kan være litt tung og trist, men forteller oss at håpet alltid er til stede.

Symbolikken med hjertet ligger oss nær. Vi i Damekoret Uredd opptrer med et rødt hjerte på brystet. En folkelig og kjær tone til et kor med et åpent hjerte og et ønske om å formidle.

Vi feirer vårt 10 års jubileum i år, og vi kan vel nesten love allerede at det skal bli muligheter for å få høre denne vakre salmen, fremført av Damekoret Uredd, når det lakker mot juletider.

*Mitt hjerte alltid vanker
i Jesu føderom.*

*Der samles mine tanker
som i sin hovedsum.*

*Der er min lengsel hjemme,
der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme,
velsignet julenatt!*

*Å, kom, jeg opp vil lukke
mitt hjerte og mitt sinn,
og full av lengsel sukke:
Kom Jesus, dog her inn.
Det er ei fremmed bolig,
du har den selv jo kjøpt.
Så skal du blive trolig
her i mitt hjerte svøpt.*

*Jeg gjerne palmegrene
vil om din krybbe strø.
For deg, for deg alene
jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne
sin rette gledes stund,
at du er født her inne
i hjertets dype grunn.*

GLIMT FRA ÅRETS KIRKEGÅRDSDUGNAD

Tradisjonen tro ble det også i år avholdt kirkegårdsdugnader på alle fire kirkegårder. Her er et glimt fra dugnaden på Støren og Singsås kirkegårder.

Stort oppmøte på Støren kirkegård ved årets dugnad. Over 50 personer stilte med river og godt humør. Støren menighetsråd organiserte det hele utmerket. Soknes stilte denne gangen med kaffe og noe godt attåt som ble sponset av dagligvarebutikkene på Støren. Foto: Eli Ødegård

Kirkegårdsdugnad på Singsås. I år var det Kotsøy og Buseth som hadde ansvaret. En velfortjent koronavennlig medbrakt kaffekopp etter arbeidet. Foto: Ruth Elsbeth Sveås Digre.

Nydelig vær og mange på dugnaden i Soknedal. Foto: Tone Rogstad Rise.

DA BLE DET 17. MAI IGJEN

Da ble det 17. mai igjen. Men pga en pandemi bestemte vi oss for å holde en digital 17. mai gudstjeneste. Med en ukes forberedelser og telefoner hit og dit, fikk vi spikret et program. Så den 6. mai ble de innspilling i Støren kirke med mange gode hjelpere.

Norsk produksjon AS kom med kameraer og mikrofoner og tok seg av filming. Sokneprest og prostiprest delte på oppgavene. Konfirmant Åste Enlid leste opp et nydelig dikt av Hans Olav Mørk, «Vi skal møtes igjen».

Ingrid Storlimo ble hentet inn som solist, mens Jon Steinar Vagnhild spilte trompet og i samspill med kantor Magnus Kløften ble det en utrolig bra trio.

En stor takk til menighetsrådslederne Ruth Elsbet Sveås Digre og Erling Lenvik som stilte opp som tekstlesere. Også en takk til barnehagene som på kort varsel stilte opp, så vi fikk spilt inn små klipp av barnene vifte med flagg.

Vi vil si at det ble et vellykket tiltak, men vi håper vi kan treffes til gudstjeneste i kirkene neste år.

DOVREBANEN 100 ÅR

I september blir det markert at det er 100 år siden Dovrebanen ble åpnet. Dette blir markert med et ekstratog som blir trukket av to damplokomotiver. Det blir arrangementer på noen av stasjonene, under forutsetning av at koronaen kan bli holdt i sjakk.

Tekst og foto: Hans-Ole Sveia

Ekstratoget går fra Dombås til Oppdal den 17. september og fra Oppdal til Trondheim den 18. september. Det blir lokale markeringer på Hjerkin, Oppdal, Berkåk, Støren og i Trondheim. Toget vil bestå av to damplokomotiver og sju vogner. Blant vognene er salongvogner som ble brukt som kongevogn for kong Haakon og kong Olav i årene 1945-1962. Damplokomotivene er rundt 100 år gamle, og det ene er en avart av den typen som ble brukt i Dovrebanens åpningstog i 1921. Toget kjøres for inviterte gjester som et ledd i Bane NOR sin markering av jubiléet. Toget vil gå sørover igjen den 19. september, da i regi av Norsk Museumstog/Norsk Jernbaneklubb.

Arrangementene på stasjonene skjer i samarbeid med de respektive kommuner, og vi håper

disse lar seg gjennomføre med stor oppslutning fra folk. Det kan være verdt å få med seg!

I anledning av jubiléet gir Posten ut to frimerker. Det ene av disse viser damploket Dovregubben på Hjerkin stasjon. På det andre frimerket ser vi et tog trukket av et elektrisk lokomotiv foran Snøhetta på Dovrefjell.

VAKSINERING

I mange uker og måneder i år har fokuset vært rettet mot vaksiner. Naturlig nok, vil mange si. Men situasjonen hadde vært atskillig verre uten en enkelt forskers innsats. Uten henne hadde neppe de mest moderne koronavaksinene eksistert.

Tekst: Hans-Ole Sveia

De mest moderne vaksinene er blitt til på tross av mye motstand og uforstand. Forskeren som i dag kalles for «koronavaksinens mor», hadde imidlertid en vilje om å aldri gi opp og et håp om at det hele skulle lykkes til slutt.

Tilfeldigvis kom hun til å beskjeftige seg med mRNA. I korte trekk er mRNA en avgreining av RNA. RNA er sammen med DNA og proteiner avgjørende for alle former for liv. Men det var ikke lett for henne å nå fram. På 1980-tallet fokuserte store deler av vitenskapsmiljøet på DNA, ikke RNA.

I 2005 publiserte hun og en annen forsker en avhandling der de beskrev en modifisert form for mRNA som ikke kan nedkjempes av immun-

forsvaret. Dette var et gjennombrudd, men lenge fikk ikke denne oppdagelsen den oppmerksomheten som den fortjente. Det blir sagt at uten disses oppdagelser ville ikke RNA-vaksiner ha vært avanserte nok til å bekjempe den pandemien som vi for tiden opplever.

Derfor sender jeg en tanke og en takk til disse to forskerne. De heter Katalin Karikó og Drew Weissman. Karikó reiste fra Ungarn i 1985 med penger sydd inn i datteras teddybjørn. Dattera var da to år. Mannen hennes snakket ikke engelsk. Likevel brøt hun opp for å begynne i en stilling ved et universitet i Philadelphia i USA. Men mange motbakker gjenstod! Takk både disse forskerne og Gud for at disse ikke ga opp! Deres innsats er det mange som nyter godt av i dag!

DØPTE

Vi takker og ber for våre nydøpte:

«Ingen på jorden er himlen så nær som barnet han tar i sin favn...»

STØREN

14.03 Michael Leander Nilsson Næss
11.04 Noor Hovstad
08.05 Hermine Grevstad Høgstegen
09.05 Tiril Folstad
09.05 Jo Bendos Løkken
13.05 Henrik Evenås – døpt i Hessdalen kirke

SOKNEDAL

24.05 Eline Steigedal Enodd

SINGSÅS

07.03 Eirin Strømsvik Singsaas
18.04 Mie Reiten

BUDAL

21.03 Konrad Waagen
21.03 Aron Enlid Storrsæter

DØDE

Vi minnes og takker for de som nylig har gått bort.

STØREN

30.03 Klara Margrete Furnes
30.03 Herman Jørgen Engen
27.04 Halvor Egil Aune

SOKNEDAL

12.03 Jon Bjerke
19.03 Sigrid Dragset Wagnild
25.03 Gunvor Synnøve Solberg
09.04 Astrid Indset
20.04 Kjersti Skimmeli – kistenedsettelse
23.04 Brynhill Bjerke

SINGSÅS

23.03 Johan Digre
26.03 Jens Fløttum

BUDAL

20.05 Ingvar Vold

Vi minner om at vi har flyttet kirkekontoret

Ny adresse er Kjørvollveien 1, Støren. Inngang B

Velkommen!

Ikke alle barn gleder seg til ferien

Gi en trygg ferieopplevelse til familier som har det vanskelig

SMS BK FERIER til 13130 (200 kr),
VIPPS en gave til 13130 eller
gi på konto 3201 52 74165

Støren Kirkelige Fellesråd

Kirkekontoret

Besøksadresse: Støren næringsssenter, Kjørvollveien 1, inngang B, 7290 Støren.
Postadresse: Rørosveien 11, 7290 Støren
Sentralbord: 72 40 31 50
E-post: kirkekontoret@mgk.no
Hjemmeside: www.storen.kirken.no
Facebook: Kirkene i Midtre Gauldal
Kontoret er åpent kl 9-14. Onsdager stengt.

Menighetsbladet

Utkommer fire ganger pr. år. Kirkekontoret tar imot meldinger om adresseendring og annet ang. abonnement
Kontingent kr 250 pr. år Bankgiro 4333 35 43487
Redaksjonskomité for Menighetsbladet: Tone Rogstad Rise, Kjell Bjarne Rønningsgrind, Ingvild Sandberg, Erling Lenvik, Ole Dahle, Eli Ødegård (red).

Ansvarlig redaktør for Menighetsblad nr 1/2021

Kirkeverge / daglig leder Eli Ødegård

Neste nummer

Neste nummer kommer i uke 39, frist for stoff 30. august 2021
Stoff sendes som vanlig post til Støren kirkekontor, Rørosveien 11, 7290 Støren eller på e-post: kirkekontoret@mgk.no

Forsidebilde: Endelig badetemperaturer!

Foto: Kari Dagrun Digre

Trykk: Orkla Grafiske AS, 7300 Orkanger

Ansatte:

Hans-Ole Sveia, prostiprest	72 40 31 53
Ole Dahle, sokneprest	72 40 31 56/970 22 513
Kari Dagrun Digre, trosopplærer	72 40 31 52/903 68 985
Eli Ødegård, kirkeverge	72 40 31 54/950 89 461
Torill Eggen, sekretær	72 40 31 50/954 22 315
John Bjørnli, menighetsarbeider	948 77 263
Magnus Kløften, kantor	72 40 31 57 / 966 43 444
Stein Sundlisæter Kirketjener/kirkegårdsarb.	970 90 120
Ole Sundlisæter, Kirketjener/kirkegårdsarb.	958 12 936
Magnar Kosberg, Kirketjener/kirkegårdsarb.	918 13 532
Aud Irene Hindbjørg, Kirketjener/kirkegårdsarbeider	908 26 184

Støren kirkelige fellesråd

Leder: Vegard Hassel	992 21 133
----------------------	------------

Ledere i menighetsråd

Støren: Erling Lenvik	959 23 630
Soknedal: Tone Rogstad Rise	950 31 869
Singsås: Ruth Elsbeth Sveås Digre	975 65 100
Budal: Aud Irene Hindbjørg	908 26 184

Viktig info iht korona!

Myndighetenes bestemmelser om smittevern gjør at vi må ha oversikt over hvem som er i kirkene våre slik at vi kan bidra med eventuell smittesporing. I kirkene vil vi derfor registrere frammøtte på liste med navn og telefonnummer. Navnelisten oppbevares på kirkekontoret i 14 dager før den makuleres. Jfr. Covid-19 forskrifter §13.

For øvrig følges de generelle smittevernreglene inne i kirkene: bruk albuekrok/papirlommetørkle ved hoste eller nysing og bruk av desinfeksjon ved inn og utgang. Hold avstand: 1 meters avstand ved inn- og utgang, 2 meter avstand når man sitter i benkene pga. salmesang.

Vi tar forbehold om eventuelle endringer. Viser til oppdatert info på vår hjemmeside: storen.kirken.no

BUDAL SOKN

4. juli Aposteldagen

Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetsarbeidet. 50-årskonfirmanter møter.

1. august 10. søndag i treenighetstiden
Kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle. Gudstjenesten blir på Budal kirkegård eller hvis dårlig vær i Budal kirke

5. september 15. søndag i treenighetstiden
Storbekkøya Museumssæter, Budal. Gudstjeneste kl. 16:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens konfirmantarbeid. Konfirmantpresentasjon.

30. september torsdag etter 18. søndag i treenighetstiden
Familiegudstjeneste kl. 17:30 v/sokneprest Ole Dahle. Utdeling av 4- og 6-årsbok.

7. oktober torsdag etter
19. søndag i treenighetstiden
Samtalegudstjeneste kl. 19:00 v/sokneprest Ole Dahle. Ofring.

10. oktober 20. søndag i treenighetstiden
Konfirmasjonsgudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetens trosopplæring.

SINGSÅS SOKN

27. juni 5. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetens trosopplæring.
50-årskonfirmanter møter.

18. juli 8. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens dåpsopplæring.

29. juli Olsok
Singsås gamle kirkegård. Olsokgudstjeneste kl. 20:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Singsås stavkirkekomite.

7. august lørdag etter
10. søndag i treenighetstiden
Nekjådalen, Singsås – Friluftsgudstjeneste kl. 14:00. Ofring: Speiderne i Singsås.

22. august 13. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Det Norske Misjonsselskap.

12. september 16. søndag i treenighetstiden
Singsås gamle kirkegård - Friluftsgudstjeneste kl. 16:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetens konfirmantarbeid.
Konfirmantpresentasjon.

16. september
torsdag etter 16. søndag i treenighetstiden
Familiegudstjeneste kl. 17:30 v/sokneprest Ole Dahle. Ofring: Menighetens trosopplæring. Utdeling av 4- og 6-årsbok.

26. september 18. søndag i treenighetstiden
Høsttakkefest-gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahl. Ofring: Kirkens SOS i Norge.

5. oktober tirsdag etter
19. søndag i treenighetstiden
Samtalegudstjeneste kl. 19:00 v/vikarprest.
Ofring: Menighetens Konfirmantarbeid.

9. oktober lørdag etter
19. søndag i treenighetstiden
Konfirmasjonsgudstjeneste kl. 11:00
v/sokneprest Ole Dahle. Ofring: Menighetens
konfirmantarbeid.

24. oktober 22. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetsarbeidet.

SOKNEDAL SOKN

20. juni 4. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetsarbeidet. 50-årskonfirmanter
møter.

11. juli 7. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole
Sveia. Ofring: Den Norske Israelsmisjon.

25. juli 9. søndag i treenighetstiden
Soknedal gamle kirkegård - Olsokgudstjeneste kl.
17:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia.
Ofring: Menighetens trosopplæring.

15. august 12. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Onsdagsklubben i Soknedal.

12. september 16. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Menighetens konfirmantarbeid. Konfirmantpre-
sentasjon.

23. september
torsdag etter 17. søndag i treenighetstiden
Familiegudstjeneste kl. 17:30 v/prostiprest Hans-
Ole Sveia. Ofring: Barnevakten. Utdeling av 4- og
6-årsbok.

3. oktober 19. søndag i treenighetstiden
Høsttakkefest-gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest
Hans-Ole Sveia. Ofring: Frelsesarmeen.

14. oktober torsdag etter
20. søndag i treenighetstiden
Samtalegudstjeneste kl. 19:00 v/prostiprest Hans-
Ole Sveia. Ofring.

17. oktober 21. søndag i treenighetstiden
Konfirmasjonsgudstjeneste kl. 10:30 og kl. 13:00
v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring.

31. oktober Bots- og bededag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole
Sveia. Ofring: Misjonsprosjektet i Senegal.

STØREN SOKN

25. juli 9. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole
Sveia. Ofring: Menighetens konfirmantarbeid.

8. august 11. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetsarbeidet.

29. august Vingårdssøndag
Info om sted annonseres senere. Friluftsgudstjen-
este kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia.
Ofring: Støren historielag.

5. september 15. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole
Sveia. Ofring: Menighetens konfirmantarbeid.
Konfirmantpresentasjon.

14. september
tirsdag etter 16. søndag i treenighetstiden
Familiegudstjeneste kl. 17:30 v/prostiprest
Hans-Ole Sveia. Utdeling av 4- og 6-årsbok.

19. september 17. søndag i treenighetstiden
Høsttakkefest-gudstjeneste kl. 11:00
v/sokneprest Ole Dahle. Ofring: Frelsesarmeen.
50-årskonfirmantene i 2020 møter.

12. oktober
tirsdag etter 20. søndag i treenighetstiden
Samtalegudstjeneste kl. 19:00 v/prostiprest
Hans-Ole Sveia.
Ofring: Menighetens konfirmantarbeid.

16. oktober
lørdag etter 20. søndag i treenighetstiden
Konfirmasjonsgudstjeneste kl. 10:30 og kl. 13:00
v/prostiprest Hans-Ole Sveia.
Ofring: Menighetens konfirmantarbeid.

Vi ønsker dere alle en riktig fin sommer!

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus fortalte en lignelse om en sau som hadde gått seg bort. Gjeteren lette helt til han fant sauen. (Tegning: Trevor Keen)

Finn fem feil

Da gjeteren fant sauen, ble han så glad at han holdt fest! De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Trevor Keen)

Gi barnebladet
BARNAS til
et barn du er
glad i!

Disse oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 08 17 00.

Vitser

- Jeg tror jeg snart skal få en bror!
 - Hvorfor tror du det?
 - For hver gang mamma har vært på sykehuset, har jeg fått en søster.
 - Ja, og så?
 - Jo, nå er pappa på sykehuset...
-
- Skal jeg dele pizzaen i fire eller åtte stykker? spurte servitøren.
 - Bare fire, takk. Jeg tror ikke jeg orker åtte.